32005R1003

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1003/2005 НА КОМИСИЯТА

от 30 юни 2005 година

за прилагане на Регламент (ЕО) № 2160/2003 по отношение на целта на Общността за намаляване на разпространението на някои салмонелни серотипове сред птичите стада от вида *Gallus gallus* и за изменение на Регламент (ЕО) № 2160/2003

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига [1], и по-специално член 4, параграф 1 и член 13 от него,

като има предвид, че:

(1) Целта на Регламент (ЕО) № 2160/2003 е да осигури да бъдат предприети подходящи и ефективни мерки за откриване и контрол на салмонелата и други зоонозни агенти на всички съответни етапи от производството, преработката и разпространението, по-конкретно на равнище първично производство, с цел намаляване на разпространението им и на риска, който те носят за общественото здраве.

(2) По силата на този регламент следва да бъде установена цел на Общността за намаляване на разпространението на всички салмонелни серотипове, които са от значение за общественото здраве, в птичите стада от вида *Gallus gallus* на равнище първично производство.

(3) Регламент (ЕО) № 2160/2003 предвижда целта на Общността да включва цифрово изражение на максималния процент на запазилите се положителни епидемиологични единици и/или минималния процент на намаляване броя на запазилите се положителни епидемиологични единици, максималният срок, в рамките на който следва да бъде постигната тази цел и дефиниране на схемите за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта. Също така тя следва да включва, където това е уместно, дефиниция на серотиповете, които са от значение за общественото здраве.

(4) Този регламент предвижда също така за един преходен период от три години целта на Общността за птичите стада от вида *Gallus gallus* да обхване петте най-разпространени салмонелни серотипове в салмонелозата при човека, които следва да бъдат определени на базата на данни, събрани от системите за наблюдение на Общността.

(5) Информацията от системите за наблюдение на Общността показва, че петте най-разпространени салмонелни серотипове в салмонелозата при човека са *Salmonella enteritidis, Salmonella hadar, Salmonella infantis, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow*. Поради това целта на Общността, установена с настоящия регламент, следва да обхваща тези серотипове.

(6) За да бъде определена целта на Общността следва да се предоставят съпоставими данни за разпространението на съответните салмонелни серотипове в птичите стада от вида *Gallus gallus* в държавите-членки. Като база за събирането на съответните данни за разпространението в държавите-членки са използвани минималните изисквания за контрол на салмонелата съгласно Директива 92/117/ЕИО на Съвета [2]. Тази информация е събрана през 2004 г. в продължение на един достатъчен период от време във всички държави-членки.

(7) За доказване постигането на целта и като се отчита относително слабото разпространение на съответните салмонелни серотипове в птичите стада от вида *Gallus gallus* в Общността, е необходимо да се организира многократно вземане на проби от един представителен брой птичи стада с достатъчни размери, които следва да се равняват на 250 или повече птици, каквото бе изискването съгласно Директива 92/117/ЕИО.

(8) Схемата за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта на Общността, се различава значително и е по-чувствителна от схемата, която бе използвана за събиране на сравними данни в държавите-членки по силата на разпоредбите на Директива 92/117/ЕИО. Поради това е необходимо да се предвиди възможност за преразглеждане на целта на Общността най-много една година след въвеждането на съответните национални програми за контрол.

([1]) ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 38. Директива, отменена с Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31).

(9) Поради посочения период за събиране на информацията сравнимите данни не бяха предоставени навреме преди да се определи целта на Общността в рамките на срока, установен в приложение I към Регламент (ЕО) № 2160/2003 за птичите стада от вида *Gallus gallus*. Поради това срокът за определянето на тази цел следва да бъде удължен с шест месеца, като се внесат съответните изменения и допълнения в Регламент (ЕО) № 2160/2003.

(10) Предвидените мерки в член 4, параграф 5 на Регламент (ЕО) № 2160/2003 за определянето на цел на Общността за птичите стада от вида *Gallus gallus* през преходния период, се базират на методиката за контрол на салмонелата, която е установена по силата на Директива 92/117/ЕИО, а останалите аспекти на мерките касаят управлението на риска. Предвидените по силата на настоящия регламент мерки са изготвени от работна група, в която участва и Европейския орган за безопасност на храните (EFSA). Без ущърб на изискването, предвидено по силата на член 15 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, да се провеждат консултации с EFSA по всички въпроси, които биха могли да окажат значително въздействие върху общественото здраве, на този етап не е необходимо да се провеждат официални консултации с Европейския орган за безопасност на храните (EFSA).

(11) Предвидените по силата на настоящия регламент мерки са съобразени със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел на Общността

1. Целта на Общността за намаляване на *Salmonella enteritidis, Salmonella hadar, Salmonella infantis, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow* в птичите стада от вида *Gallus gallus* се изразява в намаляване до 1 % и по-малко на максималния процент на запазилите се положителни птичи стада от възрастни птици за развъждане, наброяващи най-малко 250 птици, в срок до 31 декември 2009 г.

Въпреки това, за държави-членки с по-малко от 100 птичи стада, запазилите се положителни птичите стада от възрастни птици за развъждане не трябва да бъдат повече от едно.

2. Схемата за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта на Общността, е посочена в приложението.

Член 2

Преразглеждане

Комисията трябва да преразгледа определената в член 1 цел на Общността в светлината на резултатите след първата година от въвеждането на националните програми за контрол, одобрени съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 2160/2003.

Член 3

Изменение и допълнение на Регламент (ЕО) № 2160/2003

Текстът в колона 4 на първия ред в приложение I към Регламент (ЕО) № 2160/2003 се заменя със следния текст:

„18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент.“

Член 4

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага, считано от 1 юли 2005 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 30 юни 2005 година.

За Комисията

Markos KYPRIANOU

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Схема за провеждане на изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта на Общността за намаляване на *Salmonella enteritidis, Salmonella hadar, Salmonella infantis, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow* в птичите стада от вида *Gallus gallus*

1. **Обхват на пробите**

Пробите следва да обхващат всички птичи стада с възрастни птици за развъждане от вида *Gallus gallus*, наброяващи най-малко 250 птици („птичи стада“).

2. **Наблюдение на птичите стада**

2.1. *Местоположение, честота на вземане и състояние на пробите*

По смисъла на настоящия регламент проби от птичите стада следва да се вземат по инициатива на стопанския субект и като част от официалната система за контрол.

2.1.1. Вземане на проби по инициатива на стопанския субект

Вземането на проби следва да се осъществява на всеки две седмици от определеното от компетентния орган място, подбрано между следните две възможности:

а) в люпилнята; или

б) в птицефермата.

Компетентният орган следва да приложи една от горните възможности за цялата схема на изпитанията и да определи процедура, при която откриването на салмонелните серотипове, упоменати в член 1, параграф 1 („съответната салмонела“) по време на вземането на пробите по инициатива на стопанския субект, да се съобщава без закъснение на компетентния орган от стопанския субект, от лицето, което взема пробите, или от лабораторията извършила анализите.

2.1.2. Вземане на проби в рамките на системата за официален контрол

Без да накърнява приложение II, част C.2 към Регламент (ЕО) № 2160/2003, официалното вземане на проби следва да се изразява в:

2.1.2.1. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект се извършва в люпилнята:

а) редовно вземане на проби в люпилнята на всеки 16 часа, което в този случай следва да замени съответното вземане на проби по инициатива на стопанския субект;

б) редовно вземане на проби в птицефермата на два пъти по време на производствения цикъл — първият път в рамките до четири седмици след преместването във фазата на носене или в полога, а вторият — към края на фазата на носене, но не по-рано от осем седмици преди края на производствения цикъл;

в) потвърдително вземане на проби в птицефермата след откриване на салмонела при взетите проби в люпилнята.

2.1.2.2. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект се извършва в птицефермата, редовно вземане на проби следва да се извършва на три пъти по време на производствения цикъл:

а) в рамките до четири седмици след преместването във фазата на носене или в полога;

б) към края на фазата на носене, но не по-рано от осем седмици преди края на производствения цикъл;

в) по време на производството, по всяко време отдалечено достатъчно във времето от взетите проби съгласно букви а) и б).

2.2. *Протокол за вземането на пробите*

2.2.1. Вземане на проби в люпилнята

Взетата проба от всяко птиче стадо следва да се състои от най-малко една съставна проба от видимо покрити с изпражнения подложки за люпилните кошове, взета произволно от пет отделни люпилни кошове или места в люпилнята, до достигане на общо най-малко 1 m^2. Когато яйцата за люпене от едно птиче стадо заемат повече от един инкубатор, една съставна проба се взема от всеки един инкубатор.

Когато не се използват подложки за люпилните кошове се вземат 10 g счупени черупки от яйца, взети от 25 отделни люпилни коша, натрошават се и се размесват и от тях се взема 25 g като вторична проба.

Тази процедура се прилага при вземането на проби по инициатива на стопанския субект, както и в рамките на системата за официален контрол.

2.2.2. Вземане на проби в птицефермата

2.2.2.1. Редовно вземане на проби по инициатива на стопанския субект

Вземането на проби следва да се изразява в събиране на фекални проби и да цели откриването на 1 % разпространение в рамките на птичето стадо с 95 % сигурност. В този смисъл пробите следва да се състоят от една от следните:

а) Събрани изпражнения от няколко отделни проби, взети от пресни изпражнения, всяка с тегло не по-малко от 1 g и взети произволно от няколко места в помещението, в което се отглеждат птиците, или когато птиците имат свободен достъп до повече от едно помещение в рамките на една птицеферма — от всяка група помещения в птицефермата, в която се отглеждат птиците. Изпражненията могат да се събират за анализа в най-малко две сборни купчини.

Броят на местата, от които следва да се вземат отделни проби от изпражнения, за да се направи сборната проба, е следния:

Брой на птиците в едно помещение	Брой на пробите от изпражнения, които следва да се вземат в помещението или в групата помещения в птицефермата
250-349	200
350-449	220
450-799	250
800-999	260
1000 и повече	300

б) Пет двойки тампонни проби:

Тампоните трябва да имат достатъчна способност да попиват, за да задържат влагата. Допуска се да се използват и марлени „чорапчета“.

Повърхността на тампоните следва да бъде напоена с подходящ разредител (например 0,8 % натриев хлорид, 0,1 % пептон в стерилна дейонизирана вода, или стерилна вода).

Обхождането на помещенията трябва да става така, че пробите да бъдат представителни за всички части на участъка, включително зоните покрити със слама или с летви, при условие че е безопасно да се ходи по летвите. В пробата трябва да се включат всички отделни заградени участъци в рамките на едно помещение. Когато вземането на пробите в даден участък приключи, тампоните трябва да се пренесат внимателно, за да се изпадне полепения по тях материал за анализа.

Тампоните могат да се съберат за анализа в най-малко две сборни купчини.

в) При отглеждане на птиците в кафези, вземането на проби може да стане от естествено смесените изпражнения на транспортните ленти под тях, от остъргващите лопати, или от ямите — в зависимост от вида на помещението. Трябва да се съберат две проби от по най-малко 150 g, които да бъдат изследвани поотделно:

i) транспортни ленти под всеки ред кафези, които се придвижват през редовни интервали и се изсипват в яма с шнек или в конвейерна система;

ii) система с яма, при която отклонителни улеи под кафезите се остъргват в дълбока яма, разположена под помещението;

iii) система с яма за изпражненията в помещение със стъпаловидно разположени кафези, където кафезите за разместени на известно разстояние един от друг и изпражненията падат директно в ямата.

В едно помещение обикновено има няколко реда кафези. Във всяка цялостна сборна проба трябва да има събрани изпражнения от всеки ред кафези. От всяко птиче стадо трябва да се съберат по две сборни проби, както това е описано по-долу.

При системите, при които се ползват транспортни ленти или остъргващи лопати, те трябва да бъдат задействани в деня, когато се вземат пробите и преди вземането им.

При системите, при които се използват отклонителни улеи под кафезите и остъргващи лопати, следва да се събират натрупаните по остъргващата лопата изпражнения след като тя е била задействана.

При стъпаловидните кафезни системи, при които няма транспортни ленти и остъргващи лопати, е необходимо да се събират изпражненията, натрупани в дълбоката яма.

Системи с транспортни ленти под кафезите: може да се събират натрупаните изпражнения на изхода на транспортната лента.

2.2.2.2. Официално вземане на проби

а) Редовното вземане на проби се извършва както това е описано в точка 2.2.2.1.

б) Потвърдително вземане на проби след откриване на съответната салмонела при взетите проби в люпилнята следва да се извършва както следва.

В допълнение към вземането на проби, описано в точка 2.2.2.1, тук може да бъде включена и проба от птиците, взета произволно от вътрешността на всяко помещение с птици в птицефермата — обикновено до пет птици от помещение, освен ако органа не сметне за необходимо да се вземе проба от по-голям брой птици. Изследването следва да се изразява в проба за изследване на антимикроби, или на инхибиторен ефект върху развитието на бактериите в пробите. Изследването се счита за несполучливо, когато която и да е от птиците реагира положително.

В случай че не бъде открито наличие на съответната салмонела, но се отчете наличие на антимикроби или инхибиторен ефект върху развитието на бактериите, вземането на проби от съответното птиче стадо за изследване за съответната салмонела и за антимикроби или инхибиторен ефект върху развитието на бактериите следва да се повтори докато не бъде отчетено наличие на инхибиторен ефект върху развитието на бактериите, или птичето стадо не бъде унищожено. В последния случай птичето стадо следва да се отчете като инфектирано птиче стадо по смисъла на целта на Общността.

в) Случаи на съмнения

В изключителните случаи, когато компетентният орган има основания да се съмнява в истинността на отрицателните резултати при първото официално вземане на проби в птицефермата, може да се извърши второ официално потвърдително вземане на проби, състоящи се от изпражнения или птици (за изследване за наличие на салмонела в органите).

В изключителните случаи, когато компетентният орган има основания да се съмнява в истинността на положителните резултати при вземане на проби по инициатива на стопанския субект в птицефермата, може да се извърши последващо официално вземане на проби.

3. **Изследване на пробите**

3.1. *Подготовка на пробите*

3.1.1. Подложки за люпилните кошове

а) поставете в 1 литър буферен разтвор в пептонова вода (BPW), която е била предварително затоплена до стайна температура и внимателно размесете;

б) продължете обработката на пробата, като използвате метода за изследване от т. 3.2.

3.1.2. Тампонни проби

а) внимателно разопаковайте чифта тампони (или „чорапчета“), за да избегнете изпадането на полепналия по тях материал за изследване, събран от изпражненията, и ги поставете в 225 ml BPW буферен разтвор, предварително затоплена до стайна температура;

б) когато за две проби се събират пет двойки тампонни проби, поставете петте отделни проби в най-малко 225 ml BPW буферен разтвор и проверете дали всички са изцяло потопени в BPW буферен разтвор;

в) завъртете до пълно насищане на пробата и продължете обработката като приложите метода за изследване от т. 3.2.

3.1.3. Други проби с материал от изпражнения

а) в лабораторията поставете всяка проба (или сборна проба, когато случая го изисква) в еднакво количество буферен разтвор в пептонова вода и внимателно размесете;

б) оставете пробата да се размекне в продължение на 10—15 минути и след това внимателно размесете;

в) веднага след размесването извадете 50 g от сместа и добавете към 200 ml буферен разтвор в пептонова вода, която е била предварително затоплена до стайна температура;

г) продължете обработката като приложите метода за изследване от точка 3.2.

3.2. *Метод на изследване*

Следва да се използва препоръчвания метод от Еталонната лаборатория на Общността за салмонела в Билтховен, Холандия: методът е модификация на стандартния в ISO 6579 (2002), при който се използва полутвърда среда (MSRV) като единствената селективна обогатителна среда. Полутвърдата среда следва са се постави в инкубатор при 41,5 +/– 1 °C в продължение на 2 × (24 +/– 3) часа.

По отношение на тампонните проби и другите проби с материал от изпражнения, упоменати в параграф 3.1, инкубираният обогатен разтвор в BPW вода може да бъде събран за по-нататъшна обработка. За да направите това, поставете двете проби в BPW водата в инкубатора по обичайния начин. Вземете 1 ml от инкубирания разтвор от всяка проба и смесете внимателно, след това вземете 0,1 ml от сместа и инокулирайте в плаките от MSRV по обичайния начин.

3.3. *Определяне на серотипа*

Серотипът на най-малко една изолирана култура от всяка положителна проба следва да бъде определен по схемата на Кауфман-Уайт.

4. **Резултати и доклад**

За целите на доказване постигането на целта на Общността едно птиче стадо следва да се счита за положителен носител, когато в една или повече от взетите в птицефермата проби от изпражнения (или когато е извършено вторично официално потвърждение в държавата-членка — в съответните проби от изпражнения или в пробите от органи на птиците) е открито наличие на съответната салмонела (различно от следи от ваксина). Това не се прилага в изключителни случаи на съмнения за салмонела в птичи стада, когато откриването на салмонела в птицефермата при вземане на проби по инициатива на стопанския субект не е било потвърдено с официални проби.

Следва да се отчитат сборните резултати от вземането на пробите и изследванията на птичите стада в птицефермата, т.е. всяко птиче стадо следва да се отчита само веднъж, независимо от това колко пъти са вземани проби от него и колко изследвания са били направени. Положителните птичи стада се отчитат само еднократно, независимо от това колко пъти са вземани проби от тях и колко изследвания са им били направени.

Докладът следва да съдържа:

а) подробно описание на приложените варианти на схемата за вземане на проби и на вида на взетите проби, според случая;

б) брой на наличните и брой на изследваните птичи стада;

в) резултатите от изследванията;

г) пояснения по резултатите, особено по отношение на особените случаи.